

108. ԼԱԼԵԳՅԸ ՆԱՆ ՔԱՌԸ

Մին լալրեգյ մարթու էծեր կորչում ըն։ Տա կյամ ա տրեսնում մին մարթ ուրան բոստանը պնհնով ա տամ։ էտ մարթն էլ քառ ա իննմ։ Լալրեգյը խրոխրոսլավ զոռավ ծեն ա տամ, վրեններավ-ծրեռքերավ տրան հրրցնում, թա ըստրեղեք էծեր չը՝ս տրեսալ։ էտ քառը գյնդնում ա թա տա ուրան պարյօր ա տամ, ինքյն էլ ա կլխավ անում։ Վրեր կլխավ ա անում, լալրեգյը գյնդնում ա, թա ասում ա՝ տրեսալ ըմ։ Լալրեգյը հրրցնում ա, թա վրե՞րգեղ ըս տրե-սալ, քառը գյնդնում ա, թա հրրցնում ա վրե՞րքան պիտի պնհիս։ Քառը ծրեռքավ նշանց ա տամ խիլա հեռու մին մրեծ քար։ Լա-լրեգյը գյնդնում ա թա ասում ա էծերն էն ըն մրեծ քարերն դըլ-գումը։

Լալրեգյը քյիննմ ա տրեսնում էծերն էն ընգյնին նըստոտած։ Առաշն ա անում, պիրում։ Տահանց մաշին մին պողը կոտրած էծ ա իննմ, տամ ա էտ քառերն, ասում.— էս ա մին շեքեթ ա՝ էծերըս կորած, էնքան շոռ ըմ եկալ, լափ վրենհան ըմ իլնլ, վրեր տու իծերես տրեղը նշանց ըս տովալ, էս մին էծը քեզ ըմ բախշում։ էտ քառն էլ գյնդնում ա թա տա ասում ա էծիս պողը տու վրս թըխալ-կոտրալ, ուրթնմնը-հավատ ա անում, ասում.— Ես քու էծերըտ հիշտեղ ըմ տրեսալ, վրեր թխընմ պողն էլ կոտրեմ։ Լալրեգյը նորից ա ասում, թա էս էծը քեզ ըմ տամ, հինչ օղում ըս, ըրա, քառը նորըմինան ուրթնմնը-հավատ ա անում, ասում.— Տիյեր աստված, տովրեր տու, ես քու էծիտ իրեսն էլ չըմ տրեսալ։ Լալրեգյը ուրանն ա ասում, քառը՝ ուրանը, ուրնը կլխ չըն ին-

գլխում: Խրեզյ ա մնամ, Թա լիհա կռն անընն, հշում ըն, տըհսնում
մին դեր ա կյամ: Դերը դանտին կլնիս ա ինգլիմ պենը հինչնմն
ա, լըլընգլին ասում ա.—Պիտի տանընս էտ պոզը կոտրած էծը
մորթենս, մատաղ անընս, վըեր էծերըտ քթնլ ըս, ինծեստ յնլ փա-
փուկ տըղերան լավ փայ պիրիս, վըեր աղոթկ անընմ, հանցու
կլոնլերը կյանվուչ նի մննընն իծերետ մաչը, փրթին:

